

Steve Kemp ontwerpt zichtbaarheid

“Als je een acteur niet ziet, kun je hem niet horen”

“Licht is voor mij altijd belangrijk geweest. Toen ik nog een kind was, ging ik naar militaire parades kijken in grote stadions en ik raakte niet uitgekeken op die enorme stralenbundels. Mijn eerste herinnering aan een theaterproductie dateert van toen ik vijf was en men me meegenomen had om naar *Blithe Spirit* te gaan kijken. Dat staat me nog zeer helder voor de geest; ook de indruk die dat op mij gemaakt heeft”.

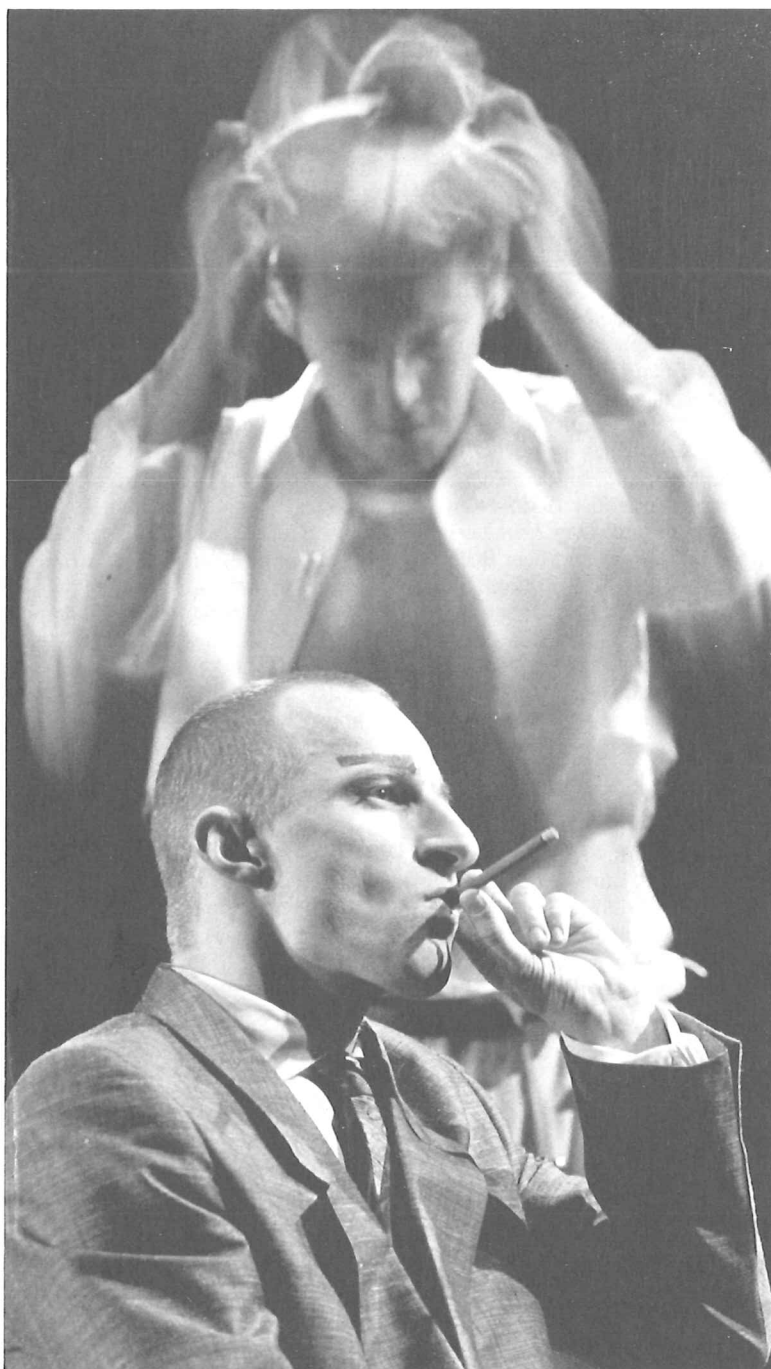
Aan het woord is de Engelse lichtontwerper Steve Kemp. Op het moment dat het interview afgenomen werd, speelde in Vlaanderen reeds *Othello* van de Blauwe Maandag Compagnie, in een opmerkelijke belichting van zijn hand; en even later zou in het NTG *King Lear* in première gaan; ook daar – zoals bijna altijd wanneer Franz Marijnen regisseert – tekende Steve Kemp voor de belichting.

Linkshandig

Zijn eerste contact met het theater liep langs het amateurtoneel. Hij besloot naar de London Academy of Dramatic Arts te gaan voor een opleiding als toneelmeester.

Steve Kemp: “Dit is één van de drie scholen waar je je kan bekwaamen in de technische kant van het theater. Ik bleef daar twee jaar. Al was er geen speciale cursus voor belichting, toch legde ik me daar op toe. In Amerika kun je aan de universiteit een diploma als lichtontwerper behalen, maar in Engeland is dat nog niet mogelijk. Je krijgt wel een algemene technische opleiding maar een stijl als lichtontwerper moet je later zelf ontdekken en ontwikkelen.”

Toen hij in 1970 deze school verliet, werd hij *lighting design assistant* bij de firma *Theatre Projects Lighting*. Deze firma werkte o.m.

“Een goede belichting moet in feite onzichtbaar zijn”, zegt de Engelse lichtontwerper Steve Kemp. Onze lezers kunnen hem kennen van de enceneringen van Franz Marijnen, met wie Kemp al sinds 1978 samenwerkt, of b.v. van *Othello* van de Blauwe Maandag Compagnie. Aan Johan Thielemans en Marianne Van Kerkhoven legde Kemp uit wat zijn taak bij een voorstelling is. Hij beslist wat de toeschouwers al dan niet zien.

Johan Van Assche en Warre Borgmans in “Othello” – Foto Keon